

naar man ſkal ſælde en Dybsdom, da er jeg overbeviſt om, at Dommeren ikke tænker paa at være original; om han paaberaaber ſig atter og atter det ſamme Lovſted, er for ham lige meget. Det kommer ikke for ham an paa Originalitet. Derfor har denne Indvending mod Adreſſen, at den ikke var original nok, ikke for mig nogen ſtor Betydning. Den ærede Taler gjorde opmærksom paa, at dette Thing allerede har ſaa mange Lovforſlag liggende; men Regjeringen har jo tiltraadt den af Thinget fulgte Politik og har ikke villet indlade ſig paa de Forſlag, der ere indbragte ved det private Initiativ. Regjeringen har med Ord miſbilliget, men i Gjærningen biſaldet den af Folkethinget brugte Fremgangsmaade. (Modſigte.) So, det ſtaar faſt, at Regjeringen i Gjærningen har biſaldet den. Det nytter ikke, at De ryſte paa Hovedet. Det forholdes ſig heller ikke ſaaledes, at der er intetſomhelſt af Regjeringens Forſlag, ſom ere tagne under Behandling. Vi have jo behandlet en Mængde forſkjellige Smaalove. Vi have nylig forhandlet om en Forandring i Straffelovens § 10, at der ſkulde indſættes „Faldøen“. Vi have forhandlet Loven om Dmbæring af Breve, Loven om Vandkuranſtaltene og Invalideloven, og ligeoverfor en ſaadan god Villie møder man det, at Regjeringen ſlet ikke vil forhandle et eneſte Lovforſlag. Havde vi endda ſaaet Gjengjæld, havde man ſagt: Ja, for enhver Lov, I behandle, ville vi ogſaa behandle een, ſaa kunde man dog være kommen ud af det. Men det ſtaar faſt, at Regjeringen har brugt en Fremgangsmaade, hvorved den i Gjærningen har billiget den af Folkethinget fulgte Politik. Hvad nu det ſtore politiffe Spørgsmaal angaar, da maa jeg udtale det ſamme gjentagne Gange, indtil man tør gjøre ſig Haab om, at det vil blive anerkjendt. Overalt, hvor der er to Kamre, have jo diſſe en forſkjellig Sammenſætning — jeg vil ikke tale om Storthinget. De ere ſammenſatte forſkjelligt. Det ene er lagt an paa at være det Modererende og det andet paa at være et umiddelbart Udtryk for Folkevillien. Deraf følger ogſaa, at Miniſteriets Stilling til diſſe to Kamre bliver forſkjellig. Det kommer an paa, om man kan ſtyre, om man kan finde Medhold hos det folkevalgte Kammer, thi i det andet Kammer, det høiere Kammer findes der ſaa megen politiff Wiſdom, ſaa megen politiff Beſindighed og en ſaadan Overflod af Kundſkaber, og der udtaler man — dette anfører jeg paa ingen Maade for at ridikuliſere — at man er villig til at ſamarbejde med et hvilketſomhelſt Miniſterium, Hans Majeſtæt vil udnævne. Det er en ægte Grundſætning for det andet

Kammer, det er en Grundſætning, der ſtaar faſt, ſom gjør det muligt at arbejde ſammen med to Kamre. Lad os nu alſaa ſe, hvorledes Stillingen er. Man har ſagt: Ja, Kongen har valgt det ene Miniſterium efter det andet, og de have ikke bundet Biſald. Maa jeg komme med en ganſte jævn Hiſtorie. Der var en Kone, hvis Mand ikke kunde lide Vælling. Naar hun ſatte den frem til Midvag, vilde han ikke røre den. Saa ſagde Konen: Nu vel, kan Du ikke lide den Vælling, ſkal Du ſaae noget Andet, ſaa kom hun med Boghvedevælling og Riſvælling, men Vælling blev det og ikke Andet. Saaledes kan det heller ikke nytte, at man foretager Forandring af Miniſterium, naar det kun er med Henſyn til Perſonerne, at der ſker Forandring, og ikke med Henſyn til, hvad diſſe Perſoner repræſentere. Den politiffe Stilling ligger nu meget klart for mig. Det, hvorpaa det kommer an, var at finde Kræfter, der kunde ſamvirke med Folkethinget; thi Miniſteriet har jo gjentagne Gange opløſt Folkethinget, og alle diſſe Midler have viiſt ſig at være forgjæves. Fra Høire har man Tilſagn om, at det vil ſamvirke med hvilketſomhelſt Miniſterium, Kongen vælger. — Jeg ſkal endnu kun med to Ord udtale min Stilling til Adreſſen. Det ſamſtemmer med mit Hjertes inderſte Følelſe, med det, ſom jeg anſer for at tjene til Kongens Vel og Landets Frelſe, at der er en Samvirken mellem Lovgivningens forſkjellige Dele. Dette Dnſte udtaler Adreſſen, og derfor kan jeg ikke ſtemme imod den, men Begrundelſen af Adreſſen afviger fra min Opfattelſe, ſom jeg gjentagne Gange har udtalt i dette Thing, og derfor ville jeg komme i ſtor Modſigelſe med mine egne Udtalelſer, derſom jeg ſtemte for Adreſſen. Jeg ſkal derfor, da dette Ja og Nei ſtaa overfor hinanden, ikke ſtemme.

Klein: Det foreliggende Adreſſeforſlag har ſin Rod i den nuværende politiffe Stilling. Denne er af den ærede førſte Taler idag betegnet ſom en politiff Sammenſigthed, og jeg tror ikke, at dette Udtryk er for ſtærkt. Enhver, han være ſig Benſtremand eller Høiremand, Medlem af Folkethinget eller af Landſthinget, Medlem af Rigsdagen eller ikke Medlem af Rigsdagen, Enhver, ſom overhovedet har henvendt ſin Opmærksomhed paa Fædrelandets Anliggender, kan jo ikke Andet end være opfyldt af dyb Belymring over den Situation, ſom er bragt tilſtede. Det er fremhævet i Adreſſeforſlaget, at Alt ſtaaer ſtille, enhver Fremgang forhindres, enhver Reform hviler, Alt er udfat for at gaa tilgrunde. Dette kan være ſorgeligt nok. Naar dette varer ved, ikke et enkelt Aar, men